

Sygn. akt V CZ 84/07

POSTANOWIENIE

Dnia 4 października 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Barbara Myszka (przewodniczący)

SSN Krzysztof Pietrzykowski (sprawozdawca)

SSN Zbigniew Strus

w sprawie z powództwa Samodzielnego Publicznego Zespołu

Zakładów Opieki Zdrowotnej w likwidacji

przeciwko Narodowemu Funduszowi Zdrowia

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 4 października 2007 r.,

zażalenia strony powodowej na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 10 maja 2007 r., sygn. akt [...],

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 10 maja 2007 r. odrzucił apelację powoda Samodzielnego Publicznego Zespołu Zakładów Opieki Zdrowotnej w likwidacji od wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 16 marca 2007 r. W uzasadnieniu Sąd Apelacyjny podkreślił, że apelacja podlega odrzuceniu, bowiem nie została należycie opłacona. W dniu 12 kwietnia 2007 r. powód reprezentowany przez adwokata wniósł apelację od wyroku Sądu Okręgowego w W., nie uiszczając opłaty sądowej z tego tytułu. Wskutek wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych, powód postanowieniem z dnia 30 grudnia 2003 r. został zwolniony od kosztów sądowych w całości. Zgodnie z art. 100 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398 ze zm.), sąd może zwolnić stronę od kosztów sądowych w całości. Strona, której sąd przyznał całkowite zwolnienie od kosztów sądowych, ma obowiązek uiścić opłatę podstawową, o której mowa w art. 14, od wszystkich pism podlegających opłacie, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej. Wobec faktu, iż powód został zwolniony przez Sąd Okręgowy od ponoszenia kosztów sądowych w sprawie, był on obowiązany do uiszczenia opłaty podstawowej w kwocie 30 zł, zaś jej nie uiszczenie powodowało odrzucenie apelacji na podstawie art. 130² § 3 k.p.c. Okoliczność, że wraz z apelacją powód złożył wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych, nie powoduje, zdaniem Sądu Apelacyjnego, konieczności jego rozpoznania w sytuacji, w której powód zwolnieniem od kosztów sądowych już dysponuje. Nie może być bowiem tak, że każdorazowy bezprzedmiotowy wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych oznacza konieczność jego rozpoznania wyłączając tym samym stosowanie przepisów regulujących postępowanie z nieprawidłowo opłaconymi pismami procesowymi. Artykuł 130² k.p.c. reguluje skutki wniesienia przez profesjonalnego pełnomocnika pisma podlegającego opłacie stałej lub stosunkowej, które nie zostało należycie opłacone. W świetle art. 130² § 3 k.p.c. apelacja taka winna ulec odrzuceniu.

Skoro jednak Sąd I instancji nie uczynił tego, Sąd Apelacyjny orzekł na podstawie art. 373 k.p.c.

W zażaleniu na postanowienie Sądu Apelacyjnego pełnomocnik powoda zarzucił naruszenie art. 130² § 3 k.p.c. i art. 100 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398) oraz art. 373 i 130 § 1 k.p.c. W uzasadnieniu podkreślił w szczególności, że w dniu 10 marca 2007 r. czyli przed wniesieniem apelacji, weszła w życie ustawa z dnia 14 grudnia 2006 r. o zmianie ustawy o kosztach w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 21, poz. 123). W ustawie tej uchylono art. 14 ust. 2 stwierdzający, że opłatę podstawową pobiera się także od podlegających opłacie pism, o których mowa w art. 3 ust. 2, wnoszonych przez stronę zwolnioną od kosztów sądowych przez sąd, chyba że ustawa stanowi inaczej. Dodatkowo w § 1 pkt 17 ustawy nowelizującej zmieniono treść art. 100 ust. 2, wyłączając tym samym dotychczas istniejący przepis, zgodnie z którym strona, której sąd przyznał całkowite zwolnienie od kosztów sądowych, miała obowiązek uiścić opłatę podstawową, o której mowa w art. 14, od wszystkich pism podlegających opłacie, chyba że przepis szczególny stanowił inaczej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Pełnomocnik powoda przeoczył, że art. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2006 r. o zmianie ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 21, poz. 123) przewiduje stosowanie przepisów dotychczasowych do spraw wszczętych przed dniem wejścia w życie tej ustawy. Bez znaczenia w niniejszej sprawie jest zatem okoliczność, że przed wniesieniem apelacji weszła w życie wymieniona ustawa, która m. in. uchylila art. 14 ust. 2 i zmieniła art. 100 ust. 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. W tej sytuacji, nietrafny jest zarzut naruszenia art. 100 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, skoro obowiązujący po wszczęciu sprawy art. 100 ust. 2 tej ustawy zawierał w zdaniu drugim regulację szczególną. W konsekwencji nietrafny jest również zarzut naruszenia art. 130 § 1 i art. 130² § 3 k.p.c., w związku z czym

Sąd Apelacyjny prawidłowo odrzucił apelację powoda na podstawie art. 373 k.p.c.

Zażalenie podlegało więc oddaleniu na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w związku z art. 394¹ § 2 i 3 k.p.c.